

www.homeopatie.cz

Časopis Homeopatie

číslo 2., ročník 1994

G.Bedayn: Tarentula hispanica
V.Chvála, G. Krejčová: Výtok a homeopatie
H. Van Hootegeen, C.Guinebert: Tři případy a tři analýzy
P.Pudil: Dva případy ekzému
P.Hrdličková: Natrum muriaticum
B. Venerová: Krátké případy z homeopatické praxe
J. Krem!: Léčba funkční neplodnosti
J.T.Kent: Stanovení léčebného účinku léku
Homeopatická literatura

Oznámení

Homeopatické kurzy I.,II., III. podle Rakouské společnosti pro homeopatii se konají ve dnech 26.2. - 3.3.1994.

Informace podají **MUDr. Pavel Běleš, tel. 02/774160** a **MUDr. Josef Kreml, Fügnerova 17, 767 01 Kroměříž, tel. 0634/23717 a 24456.**

Přihlášky přijímá MUDr. Josef Kreml.

Školení v holistické homeopatii v podání předních anglických homeopatických lékařů. Prozatím nemohl být dohodnut přesný termín konání. Předběžný termín je konec dubna nebo květen 94, šest dní počínaje čtvrtkem a konče úterkem. Jedná se o standardní postgraduální školení, jaká provádí Fakulta i v Anglii a jinde ve světě. Cena 2 -3 tis. Kč. Zájemci o toto školení mohou i nadále zasílat přihlášky na adresu nakl. ALTERNATIVA. Přesné informace jim budou doručeny individuálně později písemně. Londýnská Homeopatická fakulta je špičkovým světově renomovaným vzdělávacím a vědeckým pracovištěm.

HOMEOPATIE

Zima 1993. Vychází 4x ročně.

Redakční rada: MUDr. Pavel Běleš, MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Oldřich Chumchal, MUDr. Galina Krejčová, MUDr. Josef Kreml, MUDr. Libor Novák, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Radek Růžička, MUDr. Luděk Ryba.

Redaktor Mgr. Jiří Čehovský.

Vydává nakladatelství Alternativa, redakce Anežky Přemyslovny 380, 156 OO Praha 5, tel. 02/592301 I. 205 . Autorské příspěvky a písemné a telefonické objednávky na předplatné přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku včetně poštovného je 30 Kč.

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha č.j. NP 1865/1993 ze dne 29.9.1993

©Alternativa, 1994

TARENTULA HISPANICA (LYCOSA TARANTULA)

Greg Bedayn

Z angličtiny přeložil a poznámkou opatřil MUDr. Petr Pudil
Převzato z časopisu The Homoeopath 1992/4

Tarentula hispanica je pavouk, podobný našemu křížákovi, anglicky Wolf Spider, česky slíd ák.

/Pozn. red.: Hesla jako: Mysl, Bolesti pálivé, Zlepšení třením atp. jsou názvy jednotlivých rubrik v Kentově Repertoriu. V závorce uvedená čísla označují bodové ohodnocení daného léku v rubrice./

Historie pavouka

V jižní Itálii během 16. století posunuli Paracelsus a jeho současníci lékařskou moudrost od zařikání, čarodějnictví, posedlosti d'áblem a trestání nemocného k přesvědčení, že nemoc byla způsobena přirozenými příčinami. Ačkoliv homeopatie (se svou teorií genetického vývoje původu nemoci) v té době ještě nebyla Hanemanem objevena, počátek nového věku medicíny již začal. Lidstvo začínalo poznávat, že původ nemoci je něco jiného než černá magie a začalo poznávat materialistickou stránku přenosu nemoci.

Velký počet pavouků slídáků (Wolf Spider, nazývaných tak kvůli jejich dvěma velkým kusadlům, odpudivému vzhledu a dlouhým nohám, které mu umožní rychle cupitat při pronásledování kořisti) se v jižní Itálii každoročně vyskytoval ve městě Tarantum, a tak byl pavouk nazývan "Tarentula". Tento pavouk byl běžný ve středomořských zemích se suchým a slunečným klimatem (Španělsko, Tunis, Řecko, Jižní Francie atd.). Kousnutí tarantulí je velice bolestivé, ale je méně bolestivé než kousnutí obyčejným škorpiónem. Avšak už od starověku byly škodlivé účinky jeho kousnutí zaznamenávány a tvrdilo se, že kousnutí vede k potížím, které se staly známé jako "Tarantulismus" nebo "Tarantismus". Alopáté mají pochybnosti o patogenesi kousnutí tohoto neblaze proslulého pavouka. Do dnešní doby je kontroverzní (alopatická) lékařská otázka, zda pavouk své oběti otráví nebo je uvrhne do hysterické hrůzy, nebo obojí. Je možné, že psychogenní faktor, odpovědný za záchvaty "taneční manie" nebo tarantismu, je založen na strachu a odporu a není z otravy? V moderní alopatické literatuře je plno odkazů týkajících se pohledu starého světa na symptomatologii kousnutí pavoukem. Tato literatura ale líčí otravu pavoukem jako neškodnou a uvádí, že Tarantismus ve skutečnosti nikdy neexistoval.

Dostí překvapující je studium rozsáhlé literatury popisující případy Tarantismu, které byly zaznamenány mezi 15. a 19. stoletím. Byly popsány

různé typy Tarantismu: sporadický a epidemický (zvl. se vyskytující na jaře), akutní a chronický (s relapsy při teplém počasí), atd. Postižený, který byl kousnut do krku často během noci nebo během letní odpolední siesty, ucítil velkou bolest, následovanou pocitem akutní melancholie, sklíčenosti a deprese s předtuchou smrti. Tyto symptomy byly spojeny nebo následovány neodolatelným nutkáním k tanci, spolu s frenetickým neklidem. Tento křečovitý stav, který nebylo možno kontrolovat, mohl být potlačen a léčen pouze rychlou hudbou se silným rytmickým tempem, prováděnou na vhodných nástrojích, většinou s pronikavým zvukem. Nejlepší bylo, když hudba měla blízký vztah ke konkrétnímu temperamentu postiženého. Pacient byl schopen pokřikovat na účinkující zoufalé instruktivní výkřiky, zatím co neúnavně tancoval hodiny nebo dokonce dny dokud nebyl zcela vyčerpán. (Tři dny bez přestání je nejdéle známá doba trvání.) Nakonec bylo dosaženo vyléčení, ale pouze až když pacient vypotil všechny toxiny pavoučího jedu.

Popisování Tarantismu se různí. Někteří lékaři z tohoto období píšou o zvracení, omdlávání, běsnění, chlípnosti, žloutence a otocích. Často se stalo, že mladistvý se vyřítí na ulici, křičel a poskakoval, během siesty nebo v časných nočních hodinách, což ukazovalo na symptomy Tarantismu. Okamžitě se k němu připojili veteráni nemoci, kteří cítili oživení nakažlivého nutkání, horečnatě tancovali v rytmu hraném několika hudebníky rychle svolaných sousedy, ve kterých byl silně zakofeněn strach, že oběť je odsouzena k smrti bez rychlého zásahu hudby. (Zajímavá poznámka: děti nebyly nikdy popisovány jako sklíčené.) Dřívější lékařské autority souhlasily s léčebným efektem hudební terapie ("iatrofonie") pod podmínkou, že byla poskytnuta, jakmile záchvat začal, v dostatečné dávce a v rytmu, který se stal známým jako Tarantella. Nedokonalé provedení nebo omyl ze strany hudebníků pouze zhoršilo stav nemocného a nedostatečné trvání iatrofonie vedlo k relapsu. Psychoneurotický charakter mnoha zaznamenaných případů Tarantismu se zdá možný, stejně tak jako nákaza a napodobování hysterickými jedinci. Je zajímavou skutečností, že homeopatický přípravek toxinu se používá také při léčení pacienta, který si pouze představuje, že byl pavoukem pokousán.

V mnoha částech Evropy byly opravdové epidemie křečovitého tance. Například ve 14. století ve městečku Aix-la-Chapelle se objevily projevy maniakálního tance enormních rozměrů, zahrnující stovky mužů a žen. Epidemie se šířila do Cologne, Metz a dalších měst Německa. Propuknutí nemoci se stalo tak závažné, že církve byla nucena uchýlit se k prostředku veřejného vymítání ďábla a zastavit rozšiřování ďábelského tance, který byl až do 17. století v německy mluvících zemích nazýván "lascivní chorea". Ještě před 10. stoletím byl tento druh divokého tance znám v Itálii. Na jihu to bylo přičítáno kousnutí Tarentulou. Na konci 15. století se zdálo možné, že tento tanec je skutečně schopen léčit oběť účinku hypotetického jedu Tarentuly. Tanec byl podněcován určitým typem hudby a tanec i hudba z oblasti Taranto se staly známými jako Tarantella. Šlo nejprve o léčbu Tarantismu. Později se rozvinul v tanec horní společenské třídy. Naparující se muži v napudrovaných parukách a středověkých kalhotách, ženy v masochistických korsetech a s

krustami růže na tvářích. Účastníci byli všichni vyšňořeni a společně trsali. Jejich tanec byl provázen rychlou hudbou se silným rytmem a omámenými, šílenými pohyby podobnými symptomům Tarantismu.

Pokousaní pacienti tančící nepřetržitě hodiny se dokázali nakonec uvolnit a následovalo vyléčení z ataky Tarantismu. Mnoho obětí této choroby projevovalo zřetelný sklon k exhibicionismu. Vyšňořeni věnci z rákosí a korunami z vinných listů a více méně nazí chovali se s šílenou nevázaností, dělali obscenní gesta a rozmnožovací pohyby inspirované vysoce stimulovaným podvědomím, úplně osvobozeným od všech inhibicí. Obvyklý a oblíbený alopatický názor je, že fenomen Tarantismu a jeho "doprovodné epidemie" nebyly nic jiného než vzplanutí kolektivní neurosy s hysterickými reakcemi revolty proti církvi, vyvolanými potlačením libida.

Podstata

Neutuchající pohyb spojený s nezměrnou úzkostnou energií. Osoba se stane velmi neklidná po kousnutí pavoukem; divoký tanec přináší úlevu. Kousnutí není fatální, ale postihuje nervový system neklidem. Kousnutí tarantulí vede k náhlému neklidu a úzkosti a stavu hysterie. Pacient *Tarentula* může mít předrážděný nervový system, který je nucen vydávat energii. Jako by byla přemíra neurotransmiterů chemický stav. Cítí množství energie a cítí, že se musí stále hýbat a být zaměstnán, aby uvolnil zvláštní vnitřní tlak. Jeho nervový system je poraněný a napjatý. Když se uvolní, je to jen dočasně ulevující a potíže se vrací s příštím stresem. Jed hyperakceleruje nervový system.

Případ Dr. Vikki Menearové

Jedna žena patřila současně ke třem plaveckým oddílům a denně je všechny objížděla. Plavala v chladném zálivu v každém klubu, dokud skupina plavců nebyla unavena. Pak pokračovala v dalším klubu, atd. Nakonec se vrátila domů k aktivní práci. Ta žena měla doma v pokoji řadu televizních přijímačů, jeden vedle druhého. Naladila si tolik různých aerobických kondičních programů, kolik jich každé ráno mohla najít, a když program přešel ke komerčnímu vysílání, obrátila svou pozornost k dalšímu. Spala pouze 1 - 2 hodiny za noc. Jezdila všude na kole. Přecházela z anorexie do bulimie. Podaný lék ji zpomalil, což bylo pro ni dobré, protože do té doby velice trpěla. Přestala tolik spěchat a její spánek se velmi zlepšil. *Tarentula* může být účinná u chorei nebo epilepsie. Škubání, trhání, chorea. Pohyby jsou v rozmezí od rychlý - toporný - divoký k pomalý - rytmický - choreiformní. Je to velký lék pro epilepsii. Může se objevit hyperreflexie. Mohou být posedlí takovými věcmi, jako jsou pasáže s hracími automaty a videy, a činnostmi, které uvolňují energii. Určitá zaměstnání je lákají. Např. kontrolor vzdušné dopravy, telefonní přepojovač, makléř na burze, pracovníci v centrech pro děti. Tento typ práce může navodit stav *Tarentula*. Jejich nervový system může být zhoršen dotykem, a Rastafariánskými barvami: černá, červená, zelená, žlutá (jsou také jediní uvedeni pod Mysl: Barva, přitahování modrou, zelenou, červenou).

Spěch

Tarentula hispanica je nejspěchanější lék materie mediky. Cítí nutnost stále se pohybovat. Dolní končetiny mohou být nejneklidnější. Neklid pokračuje v noci, Mysl: Neklid, postel, zmítání se v (3). Ráno vypadá postel jako bojiště, pokrývky jsou zkroucené v chuchvalcích, polštáře rozházené po podlaze. Probouzí se s hlavou v nohách postele.

Úzkost (2) často provází jeho neklid. Na fyzické úrovni ji obvykle pocítuje v žaludku nebo na srdci. Žaludek: Úzkost (*Terentula* je jediná 3). Hrudník: Úzkost, srdeční krajina (2).

Prohlásí, že jsou úzkostní, protože "se obávají, že věci nebudou dodělaný" přes jejich hyperaktivitu. Nebo se mohou bát, "že se stane nějaká kalamita", a cítí to v žaludku. Je to iracionální strach. Symptomy jsou doprovázeny pálivými pocity. Diferenciální diagnosa s *Arsenicum*: oba jsou zimomřiví (2), neklidní (3) a úzkostní (2). Rozdíl je v tom, že neklid *Tarentula* je z předráždění nervového systému. U *Arsenicum* pramení úzkost z vnitřní nejistoty a jde o emocionální stav, nikoliv fyzický. *Arsenicu* drží svou úzkost v sobě a snaží se ji kontrolovat. Je silně citově založený a náročný. *Tarentula* mluví velice prudce a odpovídá rychle. Cítíte jejich uspěchanost a tlak, kterým na vás působí. *Arsenicum* může být silně citově založený a náročný. Je pro něho důležité, aby měl možnost někomu si postěžovat a svěřit své strachy, nejistoty a úzkosti. *Tarentula* je ale plná síly a uspěchanosti.

Uspěchaní (3). Vadí jim, když před nimi jdou lidé pomalu. Chodí velmi rychle (spíše běží, než se procházejí). Jejich aktivita je vždy velice prudká. Na chodníku ječí na lidi, kteří je zpomalují, aby uhnuli z cesty (velký lék pro 99 % newyorských taxikářů ...). Jdou rychleji a rychleji a často se rozeběhnou ze samého neklidu. Příklad Dr. Vikki Menearové: Děti matku zpomalovaly, protože všude běhala nebo jezdila na kole. Když byly děti dost velké na kolo, koupila jim je, aby jí mohly stačit. Chůze byla příliš pomalá. Mysl: Spěchat, každý musí (3). Představme si rychlé cupitání pavoučků v hnízdě tarentulí.

Pracovitý

Pracovitý (3). Pracovitost pochází z potřeby rozlévat, rozptýlit a vydat všechnu energii těla. Často je to vede k práci ve dvou nebo třech různých zaměstnáních současně. Potřebují pouze tři nebo čtyři hodiny spánku. Jsou velice efektivní a vysoce produktivní ve své práci. *Nux vomica* je efektivní a může pracovat 12 hodin denně, ale musí se k tomu nutit. Dělá to proto, aby dosáhl povýšení nebo odměny. Soutěžení nebo konkurence je pro *Nux vomica* cílem. U pacientů *Tarentula* je cílem práce. *Nux vomica* se do práce nutí, protože se chce dostat na vrchol. Je poháněn sladkou mrkví soutěže. *Tarentula* je poháněná jenom svou vlastní energií. *Tarentula* také může skončit na vrcholu, ale proces je odlišný. Jsou také spokojeni se svým úspěchem, ale pro *Nux* je úspěch jediným cílem.

Zlepšení hudbou (4). (MacRepertory: Complete Repertory). Ulehčí se jim obvykle rytmickou hudbou, nebo se mohou zhoršit, je-li hudba velmi silná a neodpovídá jejich náladě. Budou tančovat jako divoši "divoký tanec" - Kent,

prudký, horečnatý, energický, jen ojediněle s půvabnými a plynulými pohyby.

Vyhrožování (3), (*Tarentula* je jako jediná 3). Akutní, rychlé (*Hepar*, *Stramonium*, *Tarentula*). Může mít velmi ostrý jazyk (*Sepia*, *Lachesis*). Může se velmi rozlobit když mu odporujeme. Mysl: Zlost, z odporování (1). Mohou se vám svěřit a při konfrontaci se stanou "balističtí". Tento ostrý útok může být dost agresivní avšak ne tak jako *Stramonium*, které jde až k násilí. Mají takovou prudkost a jsou tak výřeční, že vás donutí k ústupu, když je rozčillíte. Nakonec mohou přejít od výhrůžek k touze zabít s trháním šatstva. Mysl: Destrukce, šatů (jediná 3). Tlučení hlavou a jiné destruktivní stavy.

Vychytralý (přidaná rubrika). Vědí, jak dosáhnout, co chtějí, a jak zvládnout system. Lhaní, podvod. Mysl: Kleptomanie (1), předstírání nemoci (2). Zlomyslný (2). Vikki Menearová říká o jednom *Tarentula* pacientovi, že ho vždy výslovně upozornila, že pro něho má pouze hodinu času. Přesto byl pacient vždy schopen vymačknout z ní ještě další půl hodinu. Než aby Vikki snášela jeho hrůzný odpor, naplánovala si radši na tohoto pacienta hodinu a půl. *Tarentula* pacienti budou často přehánět své symptomy pro druhotný zisk (předstírání nemoci atd.)

Hysterie (3). "Hysterická hyperesthesie: nejmenší vzrušení je irituje, následuje apatický smutek" - Clarke. Tanec provádí nejen kousnuté osoby, ale i ty, které si jen představují, že byly kousnuty. Může to být hysterie nebo jen přecitlivělost. Představují si, že byli zraněni. Onemocnění ze zklamané lásky, ze žalu. To může být kausalita. Sankaran poskytuje zajímavou interpretaci touhy po hudbě, tanci a barvách společně s proľhaností a vychytralostí jako charakteristickou potřebou přitahovat sexuální pozornost založenou na podstatě Tarantuly, jakožto onemocnění z neopětované lásky (jediný lék uvedený v MacRepertory: Complete Repertory). To vede pacienta k chování jako by byl trvale ve stavu neopětované lásky, přestože objektivně tomu tak není. *Tarentula* pacient může dávat najevo erotickou hysterii a mánii, která je sexuálně velmi agresivní. Lascivní hysterie. Nymfomanie (2). Koitus může stav zhoršovat (2). Může se vyvíjet chování beze studu (2), odhaluje se (*Hyoscyamus*). Mají silně citlivý celý nervový system, týká se to i genitálií. Touží po sexu, dokonce i po hrubém sexu. Očekávají, že po sexu se budou cítit lépe, ale zhoršují se; přesto chtějí stále více. Mohou být velmi panovační v mezilidských vztazích, až k násilí a k touze po bití a zabití, s nadlidskou silou a vytrvalostí. (Zajímavá poznámka: Pavouk spřádá síť aby chytil svou oběť. Má hnízda v zemi, tyto otvory jsou spojeny s pavučinou. Pavouk sedí a čeká na svou kořist. Když se kořist zklidní, pak pavouk zaútočí náhle a s prudkou energií. Hned po útoku se stáhne zpět do svého doupěte. Oběť často ani nic nevidí.)

Soucitný . Zhorší se, když vidí ostatní v nesnázích. Doktorka Menearová vypráví o případu, kdy *Tarentula* pacientka osídlila svůj domov lidmi z ulice a bezdomovci, kteří její byt nakonec úplně zničili. Tato žena byla vždy rozrušena, kdykoliv byla na ulici postavena tvář v tvář osobě bez domova, když současně měla možnost přivést ji s sebou domů. Byla také velice manipulující a destruktivní. Jednoho dne řekla Vikky " Nic z toho, co jsem vám dosud řekla,

není pravda". *Tarentula* pacient má nedostatečný smysl pro hranice. Tato žena se zajímala o schizofreniky.

Fyzické generalie a orgánové systémy

Iritované nervy. Fyzický systém je předrážděn, takže pozorujeme hyperestezii kůže, očí (fotofobie) a genitálií. Konečky prstů jsou silně citlivé, nebo má dojem jehel v konečcích prstů. (*Phosphorus* má v konečcích prstů sníženou citlivost.) Pocit mravenčení kdekoliv na kůži. Zhoršení dotykem. Mysl: Zlost, když se dotkne (jako jediná 3). Mysl: Dotyk, averse k (3). Zlepšení třením (2). Pálivé bolesti (2). Vředovité bolesti v žaludku, děloze, rektu a močovém měchýři. Také pálení na dlaních a ploskách. Pravostranná chorea. Pravostranná mydriasa semůže objevit během chorey. Je zimomřivý a zhoršuje se vlhkým chladem. Obvykle je velice štíhlý až vychrtlý. Periodické a záchvatové zhoršení. Lidé kousnutí pavoukem mají návrat symptomů každý rok ve stejnou dobu (s klesající intenzitou). Zhoršení se objevuje i na podzim. Hluboké působení na srdce. Obvyklý lék na anginu a nemoci mitrální chlopně. Prudké palpitace spojené s úzkostí. Pacientova vytrvalá aktivita může vyčerpat srdeční sval. Fibroidy, testikulární tumory. Silné svědění ve vulvě a na perineu se zhoršuje na konci menses. Citlivost a pálivé bolesti v děloze. Intenzivní sexuální nutkání u obou pohlaví. Cystitida s pálivou bolestí. Glykosurie (3), takže diabetes melitus může zareagovat na *Tarentula*. Dává přednost silným chutím, kořeněnému, slanému. Také touží po syrové stravě. (Překrývá se s *Phosphorus*). Kůže může být tmavě červená až purpurová. Furunkly, karbunkly atd. Tento lék může vyvolat různé a hluboké změny na každém orgánovém systému v těle a je podobný *Arsenicum* ve své symptomatologii a modalitách na fyzické úrovni. Velká vychrtllost.

Komparativní materie medica

Arsenicum: Prochladlý, vychrtlý, úzkostný, uspěchaný, pra - vostranný. Je citově založený, ale pramení to z jeho nejistoty a závislosti. Více se kontroluje.

Iodum: Má také obrovskou energii a je neklidný. Cítí potřebu hýbat se. Může být vyčerpaný ze své aktivity. Je zde vnitřní neklid, a jestliže je potlačován, může ho to rozrušit. Na fyzické úrovni je *Iodum* horký. Ačkoliv má vlčí hlad, je vyhublý. Příčinou může být zklamaná láska nebo šok. *Iodum* není hypersexuální.

Lilium tigrinum: Je uspěchaný. Sexuálně je velmi agresivní. Vadí jim potlačování jejich silné sexuality. To u nich vede k zuřivému vzteku a spěchu. Mohou být velmi nenávidní a podezřívaví. Mohou toho během dne hodně vytvořit, vyprodukovat, mohou mluvit rychle, chodit rychle. Mohou být velmi kousaví, nabroušení. "Čarodějnice z pekla". *Tarentula* je sice silně citově založena, ale její přirozenou vlastností je schopnost manipulovat lidmi. Snadno vás "zmákne" (daleko snadněji než *Lilium*) a třeba i ošidí nebo ošálí. *Lilium* se nedělá lepší než je. Je proto lepší pro sex. Je zde polarita sexuality a zlosti. U *Tarentula* můžeme vidět obojí. V kanceláři je snadnější být s *Tarentula*. I když stále spěchá a manipuluje vámi, je dostatečně vychytralá aby neřekla něco, co by

vás mohlo zranit nebo urazit.

Nux vomica: je hluboce citově založený workaholik poháněný myšlenkou na soutěž, výkonost a produktivitu. Musí pít kávu aby cítil to, co cítí *Tarentula* přirozeně. Káva ho vyžene ven a umožní mu pobít draky.

Phosphorus: Zimomřivost nebo horkokrevnost. Sensitivní nervový system *Phosphorus* je těkavější a reaktivnější a snadněji ovlivnitelný vnějšími vlivy. *Tarentula* je více poháněna zevnitř.

Sulphuric acid: Je uspěchaný, netrpělivý, podrážděný vlastními pocity slabosti a / nebo vyčerpáním. *Tarentula* pacienti cítí spěch uvnitř.

Thuja: Vychází v mnoha uspěchaných rubrikách jako (2). *Thuja* také klame, ale z jiného důvodu: aby skryla stud, nebo kým je. Je to nevinější manipulace (než *Tarentula*). *Tarentula* jde za tím, co chce.

Veratrum album: Může přehánět, více v mysli, než ve skutečnosti. Stojí na rohu a básní o Bohu a své vlastní důležitosti. Energii, kterou má, nedokáže využít, a tak je méně aktivní než *Tarentula*.

Pacient *Tarentula* je jako případ špatně zvládnutelný. Představte si, že se snažíte jemně držet pavouka na své dlani. Antidotované, rozvrácené a ztracené případy jsou často pod tímto lékem. Vikky říká o pacientovi s mírnou mozkovou obrnou a mírnou choreickou aktivitou pravé ruky, že jeho hlavní stížnost byla vředová bolest. Pracoval ve dvou zaměstnáních a v noci spal jen 3 hodiny. Byl zimomřivý, citově založený a rozladěný, když lidé nepracovali dosti rychle. Vikky mu řekla, že se po léku uvolní, ale že možná nebude mít takovou intenzivní energii, která by mu dovoľovala pracovat ve dvou zaměstnáních. Odmítl si vzít lék. Jeho sen bylo koupit si dům. V naší společnosti je nadměrná energie žádoucí, i když je patologická.

Poděkování

Vikky Menearové, MD, za její vynikající přednášku *Tarentula* , červen 1992, Hahnemann College of Homeopathy, Berkeley, Kalifornie.

Kristin Kreigerové, RN, za její pečlivé poznámky a podporu.

Poznámka překladatele

Vzhledem k tomu, že začátek přeloženého článku popisující středověké epidemie "pokousání a tance" působí dojmem, že by si zasloužil malé vysvětlení, obrátil jsem se na odbornou literaturu (Baum, Buchar) a dočetl jsem se následující.

".... začátkem 16. století se v Itálii objevila podivná nemoc, která se šířila i do sousedních zemí. Lidé, kteří onemocněli, byli postiženi hysterickými záchvaty, poskakovali, smáli se a plakali. Tuto nemoc prý způsobovalo kousnutí slíďáka tarentského (*Lycosa tarentula*). Někdy prý byla zachváćena touto podivnou nemocí většina obyvatelů celé osady nebo městečka. Postižení byli léčeni tancem. Hráli jim melodii, která měla prudký spád a nutila je tančit až do

úplného vysílení. Nemocní pak upadli do bezvědomí, a když procitli, byli vyléčení. Hudba, která je zachránila, byla nazvána tarantelou. Tarantelu dodnes slyšíme v rozhlase a slídí ak tarentský obývá dál prosluněné svahy Itálie. Vzájemná spojení obou jevů dnes však nedovedem pochopit. Neboť kdo by dnes hledal vysvětlení někdejší hudební epidemie - kdy prý krajem táhly tlupy potulných šumařů, léčících hromadně onemocnělé - z kousnutí pavoukem ? Teprve po třicetileté válce začala nemoc mizet ..."

Výtok a homeopatie

MUDr. Vladislav Chvála a MUDr. Galina Krejčová /Liberec, Praha/

Málokterý příznak živého organismu má pro nás tak intenzivní citové zabarvení jako výtok, sekret, výměšek. Produkce živých organismů s rozličným obsahem bílkovin, mukoproteinů, cukrů, buněčné i mikrobiální složky má velmi rozdílný význam podle místa a okolností vzniku. Na samotný jev sekrece se váže velké množství druhotných významů, překlenujících oblouk od sekrece mléka mateřského na straně jedné až k sekreci spermatu na straně druhé. Tedy od nejsladšího z pokrmů až po poluci, "pošpinění" (pollution). Všechnu tu významovou pestrost stačila lidská kultura na přirozené projevy organismu navršíť. Chceme-li se nyní zabývat gynekologickým příznakem nazývaným fluor, výtok, je velmi užitečné vzít v úvahu i tyto kulturně a jazykově podmíněné fenomény, které v subjektivním, vlastním světě pacienta mohou mít rozhodující roli při stonání i úzdravě. Snad se nám tak podaří proniknout k pochopení zvláště chronických a úporných forem výtoku ženského pohlavního ústrojí, které tak často vzdorují léčbě.

K pochopení významu výtoku je třeba si uvědomit polaritu mezi *špinavým a čistým*. Tato polarita je vytvářena od dávných dob. Již Kniha Mojžíšova určuje pravidla čistoty.Řada těchto pravidel se týká pohlavního života. Nečistota a nahota jsou zde stavěny blízko sebe.

Je zřejmé, že u dítěte po prvotním přirozeném nadšení z vlastních sekretů a exkrementů následuje, nejspíš pod vlivem výchovy, rozvoj odporu až hnusu k slizkým produktům vlastního těla. Ne všem se podaří s dospíváním překonat tento odpor a najít v některých slizcích zalíbení. Sexuální pud je však natolik silný,že aspoň přechodně po dobu sexuálního vzrušení bývá pocit odporu potlačen.

Protože odpor k tělesným produktům souvisí nejen s hmatem, ale také s čichem, zrakem a samozřejmě i chutí, resp. hmatem v orální oblasti, bývá pro řadu lidí problémem pozřít slizké jídlo, vydržet pach, připomínající genitální oblast, máčet prsty v škrobovitě kluzké tekutině a tak podobně. Intimní kontakt sliznic ústní dutiny nebo dokonce orálně genitální kontakt může proto být projevem nejvyšší možné tělesné intimity páru, odevzdání se sekretům a pachům toho druhého, tím víc, oč nepříjemnější je takový kontakt v neosobním

styku. Důkaz vzájemné čistoty připomínající čistotu kojence a jeho prvotní vztah s matkou, kdy sekrety matčina těla byly tenkou nitkou života kojencova. Tyto kontakty s živoucím tělem a s jeho sekrety byly velmi často provázány pocity blaha, vzrušení, uspokojení. Při dospívání je objevována oblast vlastního pohlaví spolu s fenoménem sekrece, lubrikace, výtoku, ejakulace. Pocity spojené se vzrušením, vyvrcholením a následným úlekem, výčitkami či obavami, mohou hrát významnou úlohu při vnímání sekrece vlastního těla. Zde je možné pozorovat změnu hodnocení sekretu podle stavu vzrušení: co je příjemně čisté při vzrušení, je náhle nečistotou po opadnutí vzrušení. Výtokem.

U žen je situace ještě navíc komplikována tím, že cesta od introitu poševního až k ústí vejcovodů do volné dutiny břišní je cestou, kterou sice může vstoupit oplodňující sperma, sekret jak se patří se vši svou polaritou od čistého k nečistotě, může však také vstoupit skutečná "nečistota" v podobě infekce, která může způsobit smrtící peritonitidu. Polarita mezi čistým a nečistým je zde dokonce rozprostřena mezi "dát život" a "položít život". Sekret, který zcela přirozeně stále mírně plyne ženským genitálem z dutiny břišní ústím vejcovodů do dělohy, aby v kanálku hrdla děložního cyklicky nabýval hustší a řidší konzistence a nakonec přeci stékal do pochvy a spolu s hojnějším poševním sekretem ven, má zřejmý očišťovací smysl. Také ekologická rovnováha prostředí poševního s převahou kyselého prostředí jako výsledku metabolismu laktobacila, nemůže být jen pasivním ziskem nahodilých kontaminací. Jistě se makroorganismus o složení mikroflory vydatně postará složením vlastního sekretu: živným prostředím bakterií, které hostí. Význam této symbiosy je podtržen tím, že výsledky metabolismu bakterií, určitá skladba látek, je lidským feromonem, součástí vábení.

Zatímco je výtok, sekret od dětství vnímán jako nečistota, může být na druhé straně chápán také jako výsledek očišťovacího procesu těla, jako úleva, ochrana, vyplavení, vyplakání, cesta ke spojení, prostředí k zasetí nového života atp. Nečistota je spojena s pocity odporu, strachu, úzkosti. Druhý pól je spojen s radostí, přijímáním, dáváním, plazením, mateřstvím.

V gynekologické ordinaci se lékař setkává s ženami ve všech možných fázích tohoto vývoje. Od děvčátek přiváděných matkami pro první výtok, přes dospívající s prvními potížemi s menstruací. Přicházejí dívky s pruritem a výtokem po prvních palčivých pokusech o pohlavní splynutí, často sžírané obavami z následků příjemných chvil. Později pak gynekolog vidí ženy se suchostí pochvy a s dyspareunií po prvních porodech a následných dlouhých letech tzv. mykotických infekcí při skrytém odporu k sexu, pocity ponížení, vlastní nečistoty. V období klimakteria přicházejí pak tyto ženy nezdědka s podobnými příznaky v diametrálně opačné situaci, toužící po novém spojení s mužem, který již uniká, nebo dokonce zcela unikl, sžírané tentokrát více zlostí, strachem, nahromaděnými výčitkami. Všechny příznaky se nějakým způsobem týkají polaritě špína - čistota. Nezapomínejme, že pohlavní orgány jsou především místem somatizace vztahu muže a ženy. Jejich příznaky se často budou týkat právě problémů v této oblasti.

Naučme se poslouchat všechny tóny stesků a barvy příznaků, protože slyšíme-li i my lékaři ve stesku své pacientky na výtok ihned alarm, patologii, nemoc, zápach, nečistotu, snadno posílíme tento odpor v pacientovi a společnými silami budeme jeho přirozený význam potlačovat, místo abychom se jej snažili pochopit, respektovat, a tak dovolili jeho zaniknutí. Klasickými léky nepotlačíme jen jemný signál organismu na úrovni genitálu, ale samozřejmě celého člověka v jeho přirozeném světě. Neuslyšíme-li jeho: "stýská se mi po matce, odtrhli mě, jsem sama, bojím se, nemohu plakat, pálí a spaluje mě samota, strach, toužím se očistit, vyplavit tu hanbu, pokoření, potlačení a zneužití, nerozumím si s mužem v sexu, nevyhovuje mi to, nesnáším jeho doteky, už ho nechci, mám strach mít dítě, protože nemám oporu v partnerovi, ale hrozně po něm toužím .." potlačíme-li jemný příznak, může si tělo najít později radikálnější způsob jak se "vyjádřit": "zakřičí bolestí, zánětem, rozpálí se teplotou, zatvrdne tumorem ...".

Homeopatie disponuje možností porozumět příznakům v jejich složitosti bez komplikovaného psychologického aparátu. Pracuje se symbolickými obrazy léků, při jejichž hledání dojde mimovolně k procesu vzájemného pochopení. Na onu pestrou škálu možných okolností, za nichž se výtok objevuje jako nepříznivý příznak, může homeopaticky orientovaný lékař zareagovat velmi různým způsobem.

Homeopatický lékař může slyšet v některém příznaku stesk po matce, následky odtržení od mateřského prsu. Společně s příznaky úzkosti, strachu ze samoty, tmy, bolestmi v krku s mléčnými povlaky zubů, ale současně s bolestmi v podbřišku zlepšujícími se menstruací, střídajícími strany a současně projevem hnisání prsních bradavek může myslet na lék **Lac caninum** (psí mléko). Podobné symptomy, jako jsou pocit knedlíku v krku a nesnášenlivosti doteků, stížnosti pacientky středního věku na to, že je jí přednější práce než rodina, že nesnáší pach kuchyně, má pálení v podbřišku, pochvě, močovém měchýři, celý život trpí zácpou, výtoky, mohou vést lékaře k tomu, aby slyšel v stescích jejího těla i její duši. Ta možná říká: "Matka mě neměla moc ráda, vztahy k mužům považovala za něco ohavného, mě to ale spaluje, těžko se mi o tom mluví, chce se mi plakat, ale nejde to, jen o samotě, mám vztek, někdy zase deprese, že jenom ležím a civím". Tato žena potřebuje lék **Sepia**, konstituční lék vhodný i pro ženy s klimakterickými obtížemi.

Nejčastěji však přichází matka, přivádějící křehké stvoření, bledé, plačtivé a zimomřivé, mnohdy blondýnu s modrými očima toužící po sladkém, s malou žízní. Mimo výtoku trpívá sennou týmou, bolestmi hlavy, když vstoupí do teplé místnosti. Již při prvním kontaktu je zřejmá nejistota, nerozhodnost, přecitlivělost, plačtivost, touha po dotyku, útěše. I výtok je hojný, nedráždivý, jakoby odplavoval smutek stejně jako slzy, rýma ... **Pulsatilla** je pak lékem, který zmírní nejen "somatický pláč", tj. fyziologické sekrece v různých lokalizacích, ale snad pomůže zmírnit i smutek na duši. Může se tak prosadit druhá polarita tohoto typu, což je veselá a milá povaha s touhou po společnosti, přátelství a lásce. Podobným lékem je **Silicea**, která je obrazem také křehké, zimomřivé a citlivé dívky, s výtoky, které jsou však hustší a páchnoucí, se

sklonem k chronicitě. Typické pro tuto konstituci je, že všechny rány se špatně hojí. Homeopat v tomto obraze může vidět touhu narovnat se, být sama sebou, nenechat potlačovat svoji osobnost.

Někdy je výtok zobrazením touhy po očištění z poranění, ublížení, znásilnění, potlačení osobnosti, týrání dítěte, ale i poranění obecně. Potom vnímáme u pacientky vedle výtoku potlačovanou zlobu, vztek až agresivitu, zatvrzelost (na úrovni těla třeba zatvrnutí - fibromy, myomy, kontraktury...). Všechny tyto symptomy pak ukazují k homeopatickému léku **Staphysagria**.

Na "Lék nevyplakaných slz" **Natrium muriaticum** upozorní homeopata nejen potlačované slzy, výtoky, zácpa, ale hlavně smutek, strach ze zklamání, touha po soli, bolest hlavy, astma, ekzem atd. A tak bychom mohli pokračovat a přiřazovat k jednotlivým typům výtoku barvy, pocity, bolesti, stesky a putovat po Materii medicae, ale není důležité předložit kompletní seznam, kuchařku být homeopatickou, podstatné je uvědomit si celého člověka v kontextu s prostředím, tradicemi, a zodpovědně luštit tu málo čitelnou řeč symptomů, které poukazují k vnitřnímu světu. Proto může být v ordinaci homeopatie tak užitečným prostředkem. To však za předpokladu, že nebudeme poslouchat jen vlastní předsudky a naučená schémata. Totiž pokud si dovolíme, abychom slyšeli sdělení našeho pacienta v celém spektru jeho vyjadřovacích možností a se znalostí psychodynamiky homeopatických léků.

Tři případy a tři analýzy

MD Henk Van Hootegem (1. a 2. případ)

MD Collete Guinebert (3. případ)

Převzato z Homoeopathic Links, April 1990

/Pozn. red.: číselné odkazy, např. K.776, znamenají číslo stránky v anglickém vydání Kentova Repertoria, na níž je symptom uveden. V závorce uvedená čísla (1), (2), (3) vyjadřují bodové ohodnocení symptomu v Repertoriu/

1. Pětiletý chlapec s akutní tonsilitidou. Jednou večer jsem byl zavolan, abych se podíval na chlapce, který náhle onemocněl. Během několika hodin dostal vysokou teplotu s velkými, tvrdými, nateklými uzlinami na krku, v submandibulární a suboccipitální oblasti. Při vyšetření jsem našel zvětšené tonsily, které měly rozšířené žíly (K 470). Chlapec seděl v posteli s otevřenou pusou a chrápal.

Můj první dojem byl ostýchavý, nesmělý chlapec, a to společně s extrémně oteklými uzlinami mě vedlo k prvnímu předepsání *Baryta Carbonica 10 M*. Příští den bylo dítě stejné, a protože jsem velmi zatvrzelý, rozhodl jsem se

zkusit *Baryta Muriatica 10 M*. Po dalších 12 hodinách stále bez zlepšení jsem dal *Tuberculinum 10 M*. Toto předepsání bylo založeno na konstitučních symptomech - skřípání zubů v noci, chlupy na zádech a touha po slaně a tučném.

Moje zkušenost v takových akutních případech je, že zlepšení obvykle začne po několika hodinách. Za dalších 12 hodin po *Tuberculinum 10 M* bez efektu jsem se začal obávat. Dítě bylo nyní nemocné 2 dny s vysokou teplotou a stále se zvětšujícími tonsilami (téměř se uprostřed hrdla dotýkaly).

Cestou k jeho domu jsem o případu znovu přemýšlel a dokonce jsem zvažoval antibiotika.

Co bylo nápadné a také varující na tomto případě, že dítě dýchalo velice nepravidelně, téměř jako Cheyne-Stokesovo dýchání. Byly chvíle, kdy téměř přestával dýchat. Pak jsem uviděl celý obraz velmi jasně!

Chrápání, přerušované dýchání, ospalost (téměř usnul, když jsem ho vyšetřoval). Když jsem se dotkl jeho uzlin, neprojevoval žádné známky bolesti a měl červený, vlhce lepkavý obličej.

Byl to jasný případ *Opium* a já jsem dal 10 M a instruoval jsem matku, aby mne okamžitě kontaktovala, když bude nějaký problém.

Za 10 hodin se chlapec probudil zpívaje! Měl nižší teplotu, menší tonsily a byl hladový. O několik hodin později došlo k relapsu s ospalostí a chrápavým dýcháním. Bylo zopakováno *Opium 10M* s kompletním vyléčením.

Rubriky:

- * bezbolestnost potíží, které jsou obvykle bolestivé - K. 1390
- * přemáhající ospalost - K. 1250
- * chrápavé dýchání během teploty - K. 776
- * nepravidelné dýchání - K. 774
- * přerušované dýchání - K. 763
- * otevřená ústa K. 409

Je zajímavé poznamenat, že *Opium* není tak známé pro oteklé tonsily a uzliny, ale zde se generálie ukázaly být důležitější než lokální symptomy.

Diferenciální diagnóza:

Belladonna vzhledem k náhlému začátku, ale zde jsme viděli stupor a ne excitabilitu, a *Belladonna* má charakteristicky horkou hlavu a studené ruce.

Baptisia pro toxicitu případu a zanícené bezbolestné hrdlo, ale *Baptisia* neodpovídá generáliím tohoto případu.

2. Žena, 76 let, s chronickým srdečním selháním která měla otok obličeje, zápěstí (horší vlevo) a kotníku. Brala Lasix (Furosemid) 3x týdně a Cristaloxin (digitalisový preparát). Před devíti lety byla operována pro pericarditis constrictiva a později jí byl implantován pacemaker. Přes tyto intervence se vyvíjel větší a větší otok kvůli srdečnímu selhání.

Byla to příjemná, ale poněkud zatvrzelá žena s obstipací, zimomřivostí a studenými nohama, toužící po sladkém, s vertigem a velkým strachem z výšek. Na základě toho jsem dal *Calcarea Carbonica 200*, která neměla bohužel žádný efekt. Zkusil jsem několik zdánlivě dobře indikovaných léků s žádným, nebo malým efektem. Pak mi řekla, že když si lehne v noci na levý bok, má pocit, že se jí zastaví srdce. To je doprovázeno velkým tlakem na srdci a potížemi s dýcháním. Nemůže dýchat, když leží rovně.

Rubriky:

- * pocit, že se srdce zastaví - K. 824
- * potíže s dýcháním, ležíc na levém boku - K. 770
- * zlepšeno ležíc na pravém boku
- * tlak na hrudníku, ležíc na levém boku - K. 840
- * zánět pericardu - K. 835
- * edém, s hlavou dolů může ležet pouze na pravém boku - K. 829

Tyto rubriky potvrzují předepsání *Spigelia*.

Měla také v anamnéze neuralgickou bolest conchy v levém uchu.

Spigelia také zahrnuje vertigo při rychlém pohybu hlavy, na které si také stěžovala. Týden po podání *Spigelia 30* oznámil, že už nepotřebuje Lasix. Toto zlepšení trvalo 2 týdny, pak se retence vody zase vrátila.

Aby výsledek byl stabilní, potřebovala *Spigelia 30* každé tři týdny. Z nějakého zvláštního důvodu *Spigelia 200* neměla stejný efekt.

Nakonec zmizelo také její vertigo. Pak se stalo něco zvláštního ...

Po poslední dávce *Spigelia* se nezlepšila, naopak se zhoršovala. Stala se více dyspnoickou, do té míry, že mohla těžko mluvit. Byla slabá, nemohla vyjít po schodech. Stěžovala si na hořkou chuť a její puls byl slabý a nepravidelný. Měla křídově bílou stolicí.

Jediný závěr, který jsem mohl udělat byl, že se projevuje digitalis, takže jsem riskoval a vysadil jsem Cristaloxin. Výsledek byl úžasný. Její dýchání a puls se dramaticky zlepšily, zmizel edém i hořká chuť.

Je to komplikovaný případ, který není dosud úplně vyřešen, ale dokazuje, jak efektivní může být homeopatie u zdánlivě terminálních případů.

Dr. Henk Van Hoote gem je konzultant v Centru pro klasickou homeopatii v Hechtelu v Belgii.

3. 30 letý muž s rhinitidou a azospermií

Konzultace v říjnu 1983.

Alergická rhinitida od r. 1978, začala, když bydlel ve vlhkém domě, symptomy zlepšeny venku. Alergické testy negativní. Hlavní problém je stálé kýchání a ucpaný nos. Tři roky bral Velotan, který už nepomáhá.

Oženil se v r. 1977, v r. 1978 se mu narodil syn. Jeho žena spontánně potratila v r. 1980.

Spermiogram v r. 1981 ukázal absenci spermií, hormonální testy byly normální. Léčen vitamíny a hormony. Konečná diagnóza byla kongenitální azospermie (a proto pochybnost o otcovství dítěte).

Rodinná anamnéza: Matka zemřela na cirrhosu po hepatitidě. Otec je naživu a daří se mu dobře.

V r. 1983 dostal příušnice, komplikované orchitidou.

Bradavice na levé patě.

Má raději léto, než zimu, ale s obtížemi snáší změny teploty. zlepšeno čerstvým vzduchem, malá žízeň. Touží po sladkém (3), kromě medu.

Odpor ke slizkému (2), mléku, horkému mléku. (3)

Strachy. Havárie letadel (3), má průjem před letem; nehody v metru; nepopsatelný strach, když kouká dolů, a vertigo

Všeobecně se zhoršuje vlhkem. Potí se na nohou, štiplavý zápach. Psoriáza na rukou, na kterou používá kortizonové krémy.

Jak byste analysovali tento případ? Rhinitida je příliš nespecifická pro repertorizaci, ale v tomto případě jsou velmi výrazné strachy a vertigo.

* Strach z letadel = *Calcarea a Aconit*

* Zhoršeno vlhkým chladem = *Calcarea a Natrium muriaticum*

* Odpor ke slizu = *Natrium Muriaticum a Medorrhinum*

* Averse k mléku a silná touha po sladkém = *Calcarea*

* Zpocené nohy a praskliny na rukou jsou také body pro *Calcarea*

Předepsání:

Calcarea Carbonica, podaná v říjnu 1983.

Sledování:

Prosinec 1983: Purulentní, žlutozelená koryza, trvající 2 týdny. Žádné další problémy ve vlhkých domech, nos již není ucpaný. Cítí se dobře, když se snaží zhubnout (měl tučné tělo). Iritace pravého varlete při milování. Za několik málo měsíců dobrý pokrok. Jeho žena je nyní těhotná. V dubnu 1984 ztratil všechny strachy. Vytvořil se mu furunkl na anu a vyrážka na hrudníku. Méně se potí na nohou. Spermioqram ukázal 252.8 mil. spermií s normální mobilitou. Pacientova poznámka: "Co nemohly vyléčit 4 roky alopacie, vyléčil tento jeden lék".

Případ dr. Collete Guinebert.

Z angličtiny přeložila MUDr. Yveta Blažková

Dva případy ekzému

MUDr. Petr Pudil /Praha/

1. Hana P., Praha 4, 28 let

Hubená, bledých tváří, zužujícího se obličej (jako bychom mohli vidět u *Silicea*), asthenická, tmavě kaštanových vlasů. Pohled má nesmlouvavý a ačkoliv během rozhovoru opakovaně a spontánně zažertuje (není to suchar) stále má vážný, napjatý, nebo nejistý pohled.

Základní současné obtíže:

Únava, deprese

Ekzem

OA: Není často nemocná. Pokud má chřipku, teplotu nemívá vysokou, do 37.5 st.C. Při tom se celkově cítí velmi bídne, chtěla by jen ležet, ale v posteli se stále vrtí. Ekzem má od 4 měsíců věku, trvale probíhal jako klasická atopie (neurodermitis), s lokalizací v predilekčních místech. V pubertě byl silně postižen obličej, kolem očí, kolem úst (největší zhoršení fluorovými pastami na zuby). V těhotenství a po porodu rovněž zhoršení, i na prsou, s mokváním. Postiženy celé horní končetiny. Kůže jako taková je bledá, i při teplotě. Zrudne jedině studem. Velmi málo se potí. Ani v noci, ani při teplotě se nepotí. Při vyšetření je ekzem na pažích, zápěstích, v kubitách a mezi prsty na rukách. Při zhoršení ekzemu má velkou bolest, jako kdyby jí bodalo tisíce jehel. Nebo pálení. Ekzem je ve velmi dobrém stavu v létě, v chladných ročních obdobích je zhoršen. Je bledý nebo zarůžovělý, suchý, s malými olupujícími se šupinami. Svědění je největší v chladných ročních obdobích a je schopno v noci ji vzbudit mezi 01 až 03 hodinou. Horká koupel ekzem subjektivně velice zlepší, objektivně ale oteče a zrudne.

Denní rytmy:

Ráno je dosti unavená, kdykoliv vstane. Cítí se nevyspalá. Ráda si přes den lehne, nejraději odpoledne, po probuzení se cítí skoro vždy hůře. Nejlépe se cítí večer. Spí dobře, pokud se vzbudí, tak kolem 01 - 03 hodiny, vzbudí se svěděním ekzemu. V místnosti kde spí chce mít do 20 st. C, čerstvý chladný vzduch, je velmi dobře přikryta a oblečena.

Jídlo:

Není jedlík, maso jí docela ráda. Nemá ráda ani slaná ani sladká jídla. Ráda má kyselé nebo nakyslé. Tučná jídla nerada. Je to averse bez zaživacích potíží. Má ráda všechna teplá jídla, polévku miluje horkou. Pije teplejší nápoje, teplejší než pokojová teplota. Je dosti žíznivá. Ráda pivo. Při nemoci pije více, poněkud chladnější, asi tak jako při pokojové teplotě. Žízeň je při nemoci výraznější, pije po 10 minutách asi 30 ml.

GIT:

Jako dítě trpěla opakovaně "žaludečnými neurosami". Má snadno pocit

přejedení, i po středním množství jídla. Má pocit, že má v žaludku kamení. Pak si lehne na podlahu na záda a skrčí nohy. Stolica je spíše tužší, v minulosti často obstipace. Hemerhoidy v minulosti často, bolest řezavá po stolici, zlepšeno horkými sedacími koupelemi.

Gynekologie:

Menstruační cykly delší, protrahované krvácení světle červené krve, při menstruaci zimnice. Bolesti břicha i celkový stav při menstruaci zlepšeny horkou sprchou. Je po kryoprecipitaci čípku.

Zimomřivost:

Snadno jí prochladnou ruce a nohy. Vyhledává teplo radiátoru a v r. 92, kdy bylo velice žhavé léto, byla nejspokojenější. Oblékaná chodí normálně, i v zimě, v noci je silně přikryta, i v létě používá peřinu.

Psychika:

Není úzkostlivě pořádná, ani oblečená jako ze škatulky. Velice jí vadí některé nedokonalosti, např. špatně umytého nádobí, nebo když jsou někde vlasy (např. v umyvadle). Nyní je na mateřské dovolené, před tím pracovala jako laborantka se zvířaty, ale musela ze zaměstnání odejít, protože jí strašně vadilo, jak ta zvířata nelidsky trpí. Když to líčí (a mluví o tom dlouho) má v očích hrůzu a všechno to znova prožívá. K tomuto tématu se pak znova a opakovaně vrací. Občas má děsivé sny, neví o čem, ale vzbudí ji strach. Pamatuje si, že v dětství měla často neovladatelný strach ze smrti, "hrůzou byla zkroucená na zemi". Tyto strachy má nyní málo kdy, jen v noci a stále méně často. Pohybovala se vždy v mužské společnosti, což jí vyhovuje, když je v ženské společnosti, necítí se dobře, je stranou a mlčí. Je opravdová, chtěla by "aby věci byly takové, jak mají být". Během těhotenství provozovala jogu, aby měla snadný porod. Zabývá se alternativní medicinou. Velice jí vadí špatná perspektiva lidstva. Střídá se u ní snadno poměrně dosti veselá nálada a smutek. I během vyšetření. Běžně a snadno u ní vznikají deprese. Nejvíce depresivních stavů má na podzim, s úzkostí a nedefinovatelným pocitem strachu. Je ráda, když se se svými potížemi může svěřit a někomu si postěžovat. Útěchu při nemoci nemá moc ráda, stojí pouze o tu racionální stránku péče druhou osobou.

* * *

Dostala ARSENICUM ALBUM D 200 v *prosinci 1992*.

Od 2. dne po podání se objevila řada příznaků. Ekzem se střídavě zhoršoval a zlepšoval až do 80. dne (!) po podání.

Od 3. dne se objevily bolesti hrdla, otok tonsil, otok uzlin v axile a submandibulárně. Bolestivý tlak a pálení žaludku. Píchnání v uších.

Jak se během kontroly v *dubnu 93* ukazuje, všechny tyto potíže v minulosti měla, pouze jsme o nich při prvním vyšetření nemluvili.

Poslední kontrola v *říjnu 93*.

Pacientka říká: "Nyní je ekzem skvělý". Kůže je téměř čistá, subjektivně bez obtíží.

Psychika: Občas má ještě pocity "chandry" zvl. při této kontrole, protože je podzim. Ale není to spojeno ani se strachem, ani s úzkostí. "Je mi jen smutno, ale nevádí mi to jako dřív v provozu". Není unavená.

* * *

Závěr:

Jde o zimomřivou pacientku (snadno prochladne, vyhledává teplo radiátoru, má ráda žhavé léto, i v létě používá peřinu, při menstruaci zimnice, ekzem zlepšený subjektivně horkou koupelí, ekzem je nejlepší v létě, polévku miluje horkou, hemerhoidy zlepšeny horkými sedacemi koupelemi). * zlepšší teplem K 1410 (3)

V těhotenství a po porodu rovněž zhoršení ekzemu (K neuvedeno) s mokváním.

- * vlhké erupce K 1310 (3)
- * ekzem (3)
- * suchý ekzem, s drobnými šupinami (3)
- * svědící (3)
- * v noci (2)
- * pocení chybí při teplotě (3)

Ekzem bolí jako bodání jehel, nebo pálí.

- * pálení (3)

Svědění je největší v chladných ročních obdobích a vzbudí ji mezi 01 až 03 hodinou.

Generality:

- * zhoršení v 01 hodin (jako jediný 3)
- * zhoršení v 02 hodin (2)

Ráno je unavená K 1414 (3).

Když si přes den lehne, po probuzení se cítí hůře K 1402 (2).

Febrilní nemoc s nízkou teplotou, únavou, agitovaností.

Žízeň je při nemoci výrazná (3), pije často po malých množstvích K 529 (3). Snadný pocit přejedení, i po středním množství jídla K 476 (1).

Občas má děsivé sny, neví o čem, ale vzbudí ji strach. Strach v dětství, strach ze smrti (3), i nyní. Vzbuzení strachem v 01 - 03 hodiny.

V ženské společnosti se necítí dobře, K 95, není uvedeno.

* * *

Jde o zimomřivou a nejistou pacientku plnou údajů o strachu.

Úmyslně uvádím velké množství bodů z Repertory. Zhoršení ekzemu v těhotenství a po porodu není uvedeno, právě tak jako to, že se necítí dobře v ženské společnosti. Ekzem je typický. U Arsenu je možné i mokvání (3). V úvahu by připadalo i Lycopodium (zimomřivost, pije při teplotě větší množství po doušcích, K 529, spolu s Arsenem jediný 3), snadná nasytitelnost malým množstvím jídla (klíčový příznak !), suchý ekzem, ranní zhoršení, zhoršení spánkem, večerní zlepšení, zájem o alternativní medicínu.

Vzhledem k psychice plné strachu podáno Arsenicum, po kterém dosažen dlouhodobý efekt na kůži (vzhledem k Heringovým zákonům až podezřele příznivý a v podezřele krátkém čase, zhoršení po 1. podání trvalo nezvykle dlouho) a na psychice.

* * * * *

2. Jana M., 25 let, Pardubice.

Silnější, vysoká, světlolvasá, usměvavá, vyrovnaná, jistá, úpravná. Nebyla nikdy vážněji nemocná. Voják z povolání, administrativní pracovnice.

Základní současné obtíže:

Ekzem.

V poslední době únava.

Osobní anamnesa:

Anginy měla v předškolním věku. Chřipky s nevelkou teplotou mívá na podzim. Rýmy má serosní a hlenovité, v chladném a vlhkém období roku. Obstrukce nosu je horší v teplém prostředí, např. v místnosti.

Před lety měla hnisavý neagresivní fluor, neví v keré části roku, trvalo to dlouho.

Denní rytmy:

Nerada vstává. Ráda se povaluje v posteli, někdy je ráno unavená. Během dne si dokáže lehnout, snadno usne, při probuzení zase pomalu vstává, jako ráno, bojí se ortostasy, ke které má sklon. Dosti často je unavená po obědě nebo odpoledne. Usíná dobře, spí velice tvrdě. V noci je přikryta velice pečlivě, aby jí nebyla zima, v místnosti má radši chladno. Velice snadno se pod peřinou zahřeje, pak musí vystrčit ruce či nohy. Je jí na ně jen silné teplo. Pak je jí na ně

velmi rychle zima, tak je zase zastrkuje, atd. V noci se potí středně.

Pocení, zimomřivost:

Silně se potí při sportu, difusně. Pot je kysele páchnoucí. Doma si bere ponožky, snadno jí totiž prochladnou ruce a nohy. Když jí prochladnou, zpotí se. Je zimomřivá, při únavě, při nemoci pociťuje mražení. Na podzim se obléká mnohem dříve a více než ostatní. Nemá ráda roláky a utažené šály. Nejradši má jaro a léto, nejméně ráda, když je podzim.

Má ráda fyzickou námahu, rekreačně sportuje, při hře se do toho zabere a hraje jako o život. Při nedostatku pohybu je mrzutá.

Jídlo:

Apetit je střední. Je mlsoun, má ráda sladký. Moc ráda těstoviny, kaše, brambory, vajíčka, buchtičky se šodo. Miluje mlíko a mléčné výrobky.

Pije středně, vlažné nápoje. Ani ledové ani teplé. Po ledových bolestivě trnutí zubů.

Psychika:

Pracuje jako administrativní síla, je ve své činnosti pomalá a velice důkladná, vadí jí, že když má něco zčerstva udělat, musí to provést pěkně pomalu a dokonale, od A až do Z. Pokud by měla zrychlit tempo, trpí.

Bojí se výšek, hmyzu a nemá ráda jakoukoliv formu násilí. Třeba v TV. Je velmi čistotná. Tvrdohlavost považuje za svou nejtypičtější vlastnost. Přesto má slabou vůli něco prosadit, snadno ztrácí odvahu o něco bojovat. Během rozhovoru je klidná, vyrovnaná.

Ekzem:

Během těhotenství (dítěti jsou nyní 3 roky) se objevil ekzem.

V dětství měla také nějaký ekzem, ale blíže nevíme jaký. V minulosti měla ložiska na trupu, prsou, v kubitách, na zápěstích a rukou. Nyní na prstech, dlaních, zápěstích. Ekzem je symetrický, suchý, bledý, rozpraskaný. Je po celý rok stejný, horší na podzim. Po celý rok se zlepšuje a zhoršuje v 2 až 6 ti týdenních intervalech, ale nevýrazně. Svědění je nekonstatní.

* * *

V říjnu 1992 podána Calcarea carbonica 200 CH.

Po podání se cítila velmi dobře psychicky, zmizela únava při ranním vstávání. Přestaly jí vadit "změny pracovního tempa".

Celý měsíc se objevoval ekzem i tam, kde v poslední době nebyl. V kubitách, na stehnech, na prsou.

Další měsíc se ekzem zlepšil, pátý měsíc po podání je ekzem stále relativně dobrý, ale začíná se opět cítit unavená, zvl. odpoledne. Začíná být unavená v práci.

Sedmý měsíc po podání jsou tyto subjektivní problémy ještě výraznější, začíná se znova zhoršovat ekzem. Objevuje se to, co měla jen na začátku ekzemu před lety; na prstech puchýřky, červené skvrny, suchý povrch. Intermitentní svědění.

Květen 1993: podána *Calcarea carbonica* 1000 CH. V dalších měsících se stav zlepšuje a psychické potíže mizí, kůže se zklidňuje.

* * *

Závěr:

Je fyzicky málo nemocná, má kromě ekzemu jen rýmy. Ty jsou horší na podzim když je vlhko, totéž se týká v menší míře ekzemu (klíčový příznak).

Panuje představa, že rána *Calcarea carbonica* jsou růžová. Ale: Únava, ráno (2).

Pacientka je v podstatě zimomřivá (při únavě, při nemoci, cítí mražení), musí ale vystrkovat ruce a nohy zpod pokrývky, protože *Calcarea* nemusí snášet horko. Zhoršení teplem postele (1).

Silně se potí při sportu.

Je mlsná, má ráda sladké, vajíčka, mléko, brambory.

Psychika. Je důkladná, konservativní, nemá ráda změnu pracovních zvyklostí, je tvrdohlavá, je soutěživá. Přes svůj veselý postoj k životu má řadu strachů, které jsou zcela jiné než u *Arsenu*.

* * *

Tato pacientka je ukázkou "učebnicového pacienta".

Natrum muriaticum

MUDr. Pavla Hrdličková /Praha/

Jednou jsme se vraceli s kolegy z oběda na homeopatický kurz a bavili jsme se o tom, že někteří lidé po podání léku už nepřijdou na kontrolu. Homeopaté si to většinou vysvětlují jako ztrátu důvěry, ale někdy se ukáže, že pacient je zbaven obtíží a nepovažuje za nutné dát o tom lékaři zprávu. Shodli jsme se, že se to stává u lidí, kteří odpovídají typu *Natrum muriaticum*.

Odpoledne se anglický komeopat zmínil, že tento typ nerad zlepšení přiznává. Raději řekne, že teď nemá tolik práce, manželka je tolerantnější nebo matematika jednodušší. V našich zeměpisných šířkách to řeší zřejmě tak, že nepřijde. Tak jako jedna 37-letá paní, která ke mně chodí jako k obvodnímu lékaři. Jen díky tomu jsem se dozvěděla, jak *Natrum muriaticum* působilo.

V minulosti měla silné migrény, bolesti kloubů a opakované průjmy. Ty začaly v r. 1986. Tehdy byla provedena rektoskopie, ale kromě hemoroidů

nebyla nalezena žádná patologie. V r. 1990 měla opakované bolesti v levé polovině břicha, subfebrilie a průjmy s příměsí krve. Doporučila jsem jí ke gastroenterologickému vyšetření. Tam zjistili, že má hemorhagickou proktokolitidu a zahájili masivní protizánětlivou léčbu. Během následujících dvou let absolvovala jedenáct koloskopických vyšetření a snědla asi 1500 talbet Salofalku. Stav byl střídavý, po remisích přicházely krvavé průjmy s teplotami a celkovou únavou. Pacientka přijímala svoje onemocnění, vyšetřování i léčbu velmi odevzdaně. Jakoby neměla chuť nebo sílu se se svou nemocí vyrovnat. Když poslední zhoršení trvalo už tři měsíce a paní byla vyčerpaná tělesně i duševně, řekla jsem si, že takhle to přece nejde, že se musím pokusit s tím něco udělat. Navrhla jsem jí homeopatickou léčbu, přestože většinou nemám ve zvyku nabízet homeopatii svým běžným pacientům. Přijala to jako všechna předchozí doporučení - se smířlivou odevzdaností.

Při rozhovoru jsem zjistila mnoho bližších příznaků. Když jí netrápí průjem, mívá, hlavně před menstruací, několikadenní zácpy s tuhou hrudkovitou stolicí. Hlasitě jí kručí v břiše, až je jí z toho trapně. Drží dietu, jinak má ráda maso, sladké, kyselé (lák od okurek) a pepř. Pije poměrně dost. Nejradyji vlažný bilinkový čaj. Menstruaci má od 16ti let, nepravidelnou, trvá dva dny a je doprovázena bolestmi v kříži, které vysřelují dopředu. Má pocit, jakoby ji to pūlilo. Měla problémy s otěhotněním, ale pak se jí narodil kluk a za rok další.

V roce 1984 měla spontánní potrat. Rozhovor o této události probíhal malinko jinak než předtím a vlastně i potom. Většinu času povídala to, k čemu jsme ji vybídla nebo na co jsem se ptala. O této záležitosti se rozhovořila sama a popsala mi i své nepříjemné pocity. Dostala se do nemocnice, kde ji nechali ležet na vozíku na chodbě v průvanu. Nikdo si jí dlouho nevšiml a tak si myslela, že na ni zapomněli. Bylo jí hrozně. Strašná zima a bolesti, nevěděla co má dělat, až pak začala křičet. Domnívá se, že tam nastydla, protože od té doby má bolesti kloubů. Často jí trochu oteče a bolí některý kloub, nejčastěji levé rameno, obě kolena nebo bazální klouby palců. Podotýkám, že laboratorní revmatologické testy byly negativní. Trochu jí pomáhá teplo, které má ráda, protože je celkově zimomřivá, ale slunce jí na klouby nedělá dobře, i hlava ji z něj pobolívá. Trpí na migrény, často den před nebo první den menstruace. Mívá bolest za očima, více nalevo, nemůže si sáhnout na víčka ani se podívat nahoru, někdy i zvrací. Pomáhají jí dlouhé procházky na čerstvém vzduchu. Psychicky se charakterizuje jako nervák, má starosti s dětmi, ale většinou si je nechává pro sebe. Svoje manželství pokládá za celkem šťastné, nemají žádné zásadní rozpory. Bylo velice těžké dozvědět se o ní něco bližšího. Většinou jsem dostala pouze všeobecné odpovědi. Jen o té příhodě od níž se datují její obtíže se rozhovořila.

Přidala jsem to na miskú vah k Natrum muriaticu, které tak téměř jednoznačně převážilo nad Sepií, o níž jsem také chvílku uvažovala. Její současný stav byl dosti blízký léku China, myslím, že by jí mohl pomoci, ale nekladla jsem si za cíl léčit současný stav. Podala jsem tedy Natrum muriaticum D 200 ve třech po sobě následujících dávkách. Váhala jsem, jak se vyrovnat s

klasickou léčbou, a tak jsem jí doporučila postupné vysazování Salofalku v závislosti na případném ústupu obtíží. Předpokládala jsem, že si přijde za několik týdnů jako vždy pro recept, ale přišla až za šest měsíců a to jen proto, že se bála sama lék úplně vysadit. Nemohu si odpustit poznámku, že jsem za těch půl roku ztratila několik bodů, jež jsem mohla vykázat pojišťovně, a ta zase získala pár tisíc korun, které ušetřila za léky. Ale to je vedlejší. Co není vedlejší, je, že průjem během tří týdnů úplně přestal. Po dvou měsících měla bolesti kloubů, které trvaly asi čtrnáct dnů. Migrénu od té doby neměla. Nevím, který z Heringových zákonů fungoval, snad ten o zpětném sledu nemocí. V tom případě by se mohla objevit ještě migréna, kterou měla od 18ti let. Nebo ten zákon, že nejprve se zlepšují vnitřněji uložené patologie?

Příznávám, že jsem chtěla mít objektivní důkaz úspěchu homeopatické léčby a pacientce jsem navrhla kontrolu na gastroenterologii, kam stejně byla pozvaná už dávno. Řekla mi, že žádné obtíže nemá a tak si myslí, že by na to nepříjemné vyšetření už nemusela chodit.

Aby to všechno nebylo tak jednoduché, musím napsat, že mě paní navštívila ještě jednou. Měla opět bolesti kloubů. Pozvala jsem ji, aby přišla za čtrnáct dnů, abychom se rozhodly, zda dávku Natrium muriaticum zopakovat. Už jsou to skoro tři měsíce a pacientka nikde.

Krátké případy z homeopatické praxe MUDr. Bohumila Venerová /Lysice/

S povděkem jsem přijala I. číslo Homeopatie. Chtěla bych se s vámi podělit o své krátké zkušenosti v praxi všeobecného lékaře. Posílám 6 stručných případů které jasně dokládají dobrodiní homeopatie tam, kde klasická medicína je prakticky v koncích.

Druhý aspekt, který z nich vyplývá, je značné omezení potřeby návštěv lékaře těmito pacienty a snížení počtu klasických léků jimi užívaných.

Ze zkušenosti s pacienty vím, že značná část se rozhoduje pod vlivem financí - raději zvolí alternativu antibiotik a delší léčby hrazenou VZP, než aby zaplatili díky bohu ne příliš drahý homeopatický lék. Pokud jim jej nabídnu zdarma - pak si jej pochvalují. Ale ani já nejsem finanční magnát - a rozdělují zatím to, co jsme dostali díky laskavosti přátel a učitelů z Rakouska na prvním homeopatickém školení ve Zdislavicích a anglických lektorů z Londýnské homeopatické školy v Brně.

1. Pacientka 65 let

prodělala opakovaně žlučové koliky, pro ně CHCE. Po operaci do měsíce nové koliky nastupující vždy v noci. Opakovaně 2-3x týdně ošetřována na LSPP a u OL, bolesti neustávají. Laboratorní, UZ a RTG vyšetření negativní. Po třech měsících pacientce navržena homeopatická léčba. Pacientka úzkostná, bojí se o své zdraví, léčebné postupy dodržuje přesně, na vše se raději 10x zeptá. Při

návštěvě doma zjištěn úzkostný pořádek. Podáno **Arsenicum album C30** I dávka - pacientka se v ordinaci objevila po 3 měsících na kontrolu TK, zažívací obtíže ustoupily, stav trvá již rok.

2. Pacientka 45 let

15 let léčena pro kloubní revmatismus, v poslední době užívala až IO tab. analgetik denně. Otoky kloubů zvl. rukou, bolesti před půlnocí, zhoršení studenou vodou, chladem, ráno, pocit studených nohou, při začátku pohybu "pocit odrezivění" kloubů, zhoršení sezením. Snese teplo i horko, přímé slunce. Nesnese vlhko, průvan a chlad. Jídlo preferuje sladké, trpí zácpou, hodně se potí. Podána kombinace dle Boironu - **CALC.CARB C30** 1x měsíčně, **RHUS TOX C15** 2x týdně, při bolesti **RHUS TOX C5**. Pacientka po měsíci hlásí zlepšení, užívá analgetika jen asi 2 tabl. týdně. Dále se pacientka ohlásila až po 1 roce, při kontrole sděluje, že stále užívá 1x měsíčně C 30, 2x týdně RHUS C15 a RHUS C5 d.p. po celý rok, léky si sama kupuje, daří se jí celkem dobře, jen "tato léčba asi ztrácí účinnost", bolesti poslední měsíc mírně horší. Pacientce podána **Calc. c. C 200**, pac. je asi 2 měsíce bez potíží.

3. Chlapec 3 letý

přichází s rodiči pro koktavost, vzniklou po napadení vličkem. 1/2 roku užíval sedativa, v psycholog. a psychiat. péči bez efektu. Po napadení druhý den záchvat křiku, nemluvil, skočil matce do náruče, zoufale se k ní tiskl, začal koktat. Toto se opakuje vždy po úleku, koktavost stále. Dále výrazná nespavost, nesnáší tmu, žádá světlo v noci. Je zuřivý, kope matku, nesnáší odpor. Z anamnesy matky: ve 3 měsících tohoto těhotenství v noci se ve sklepě sesypaly sklenice, pacientka se úlekem probudila, domnívala se, že je to zemětřesení, chtěla vyskočit z okna. Matce i dítěti podáno **STRAMONIUM C 15**. Za měsíc matka telefonuje - dítě nekoktá. Stav trvá 6 měsíců.

4. 8 letý chlapec

přichází s matkou pro časté anginy, infekty HCD, není schopen absolvovat školní plavání. V 1. třídě acetonemické zvracení, rýmy vodové. Chlapec působí sebevědomě, "vedoucí" dětské party, organizuje, prosazuje svou, ale má strach z novot, závisí na matce, pozdě odpoledne únava, večer ožívá. Rád intelekt. hry. Podáno **LYCOPodium C30**, dítě 3 měsíce zdravé, pak při menším infektu matka opakuje dávku. Dítě absolvovalo plavání bez nachlazení, školu bez problémů. Stav trvá 1 rok.

5. 13ti letá dívka

vysoká, štíhlá, četné záněty HCD, fyzicky značně vyčerpaná, štípnuté bolesti hlavy zvl. při nachlazení, málo energie.

Cítí se hůř ráno, na slunci, na suchu. Zlepšena vlhkem, čerstvým vzduchem. Nesnáší útěchu, posměch, pomalu navazuje kontakty. Podána

CALC.PHOSPHORICA C15 1x denně 1 týden. Po měsíci se cítí dívka výborně, plna energie, bez nachlazení. Stav trvá 4 měsíce.

Léčba funkční neplodnosti homeopatií MUDr. Josef Kreml /Kroměříž/

Jde o homeopatickou léčbu funkční neplodnosti u 19ti žen ve věku od 23 do 34 let. Nejdelší doba očekávaného početí byla 9 let, nejkratší 3 roky. Ve všech případech se jednalo o manželské páry, které byly úplně vyšetřeny gynekologicky, včetně vyšetření hormonů. U mužů se jednalo o vyšetření sexuologické. U dvojic nešlo o sexuální poruchu, ani u žen se nevyskytovaly organické příčiny neplodnosti. Klasická medicína uvádí tyto příčiny funkční neplodnosti:

1. psychické faktory - není blíže identifikováno
2. onemocnění páteře s reflexními vlivy na dělohu
3. autoimunita (většinou jde o protilátky proti mužským pohl.buňkám)
4. skrytá, resp. nepoznaná, jemná hormonální porucha

Během dvouletého léčení z 19-ti otěhotnělo 15. Tři z nich jsou po porodu zdravého dítěte. Ze zbývajících čtyř jedna dosud není těhotná, o dalších třech nemám zprávu ani se nedostavily ke kontrole.

Muže jsem homeopaticky neléčil.

Šlo o konstituční léčbu těmito léky:

PHOSPHORUS 2x
PULSATILLA 3x
LACHESIS 10x

PHOSPHORUS

Mladá žena, A.K., 2x potratila, naposledy před 4 roky, stejnou dobu usiluje s manželem o těhotenství. Jde o půvabnou vyšší štíhlou ženu, která se tím velmi trápila, ale nijak to nedala najevo. V zaměstnání pracovala u počítače, částečně se podílela i na sestavování programů. Práce u počítače ji velmi vyčerpávala. Projevovala "nadšení pro počítač, při kterém zapomínala i na denní starosti". Sdělila mi, že manžel se vyjádřil, "že by žárlil na počítač, kdyby byl živý". Manžel ji miluje, sama má pocit nenaplňného života. Pociťuje, že mezi nimi vzniká propast proto, že nemůže mít dítě, i když jinak všechno mají. V somatologické symptomatologii nebylo nic pozoruhodného, snad jen, že byla nesmírně citlivá na zápach. Než jsem začal homeopatickou léčbu, vzhledem k tomu, že od posledního gynekologického vyšetření uplynulo půl roku, 2x jsem provedl

vyšetření na toxoplasmosu a brucelosu s negativním výsledkem. Po půlroční léčbě PHOS C200 je nyní v 6. měsíci (vedeno jako těhotenství rizikové).

Velmi zajímavá byla reakce po prvním podání, kdy téměř permanentně spala ve dne i v noci, takže musela být týden práce neschopna. Předchozí vyčerpání regulační složky mozku intenzivní prací, ale i úzkostí, bylo výrazné, a tak navození spánku jako fyziologického útlumu vedoucího k obnovení těchto funkcí bylo projevem léčby (regenerace).

Byla to jediná žena, která si nepřála při vyšetření přítomnost manžela.

PULSATILLA (3x)

Uvedu jen nejzajímavější kasuistiku. Vždy se jednalo o ženy ve fázi dekompenzace.

Šlo o 23 letou zdravotní sestru, která se pokouší mít již 4. rokem dítě. Sexualitu prožívá spíše silněji. Bydlí u rodičů svého manžela, i když mají samostatný pokoj, stupňuje se napětí mezi ní a tchyní, uzavírá se do ulity, méně komunikuje i s manželem, který se často ptá "co se ti stalo, co se s tebou děje". Má pocit, že se vzdaluje od manželovy rodiny a jenom představa, že by měla být s dítětem v tomto prostředí ji traumatizuje. Na můj dotaz jestli si myslí, že jí má manžel rád, jí spontánně tečou slzy, sama říká, že v posledních dnech se rozbřečí při každé jemnocitné scéně v televizi a nemůže to manželovi zdůvodnit. Na můj návrh, zda by se věc místo léčbou nevyřešila samostatným bytem, odpovídá: "i když jsem něco měla, manžela stejně nepřesvědčím, abychom odešli, i když bych si to přála".

Po podání PULS LM VI při první kontrole vykazuje změny, přestala slzet. Za 7 měsíců otěhotněla a navíc proti všem zvyklostem, prosadila, aby se přestěhovali. Říká: "Do bytových poměrů chudších, ale svých". Manžel jí má ještě raději. Před měsícem se jí narodilo zdravé donošené děvčátko.

Mezi nejčastěji užívané léky u funkční neplodnosti je LACHESIS (léčil jsem IO x, ve všech případech úspěšně).

LACHESIS

J.K. (laborantka), vdaná od 19-ti let, nyní je jí 24 let, po celou dobu usilují mít dítě, po 5-ti letech opakovaných vyšetření pacientky i manžela, jí bylo řečeno, že jsou zdraví, ale chyba bude asi někde jinde. Jde o ženu střední postavy, plnoštíhlou, velmi dynamickou. Již při telefonickém objednání, po prvních nesmělých slovech dotazu, kdy se může objednat, se osmělila, takže pro další palbu slov téměř zapoměla na datum, kdy má přijít na vyšetření.

Hned při příchodu se posadila, manžel s ní. Kdykoliv chtěl se mnou komunikovat zcela normálně, "uzemnila" jej ostrým výpodem, jako by chtěla zachovat určité "dekorum". Ale manželova pravda jí zřejmě vadila, protože došlo k nekontrolovatelné vegetativní reakci, zčervenání krku, který si vzápětí uvolnila. Manžel si ani nedovolil dále cokoliv pronést, takže vznikla jakási "standartní uzavřenost" v přítomnosti jeho ženy. Ale vzápětí hned dodá, povzbuzen kladným hodnocením jeho výpovědi ode mne. Říká: "Manželka

nikde nic neřekne, pořád má jakési zábrany, všechno vyřizují já i za ni, ale doma mne peskuje, že jsem to nevyřídil, jak chtěla".

Z ostatních symptomů:

- nesnesla nic kolem krku, ale při průvanu si krk vždy zabalila
- již od 17-ti let měla 1. den menses velké bolesti
- měla pravidelnou intermenstruální bolest v krajině lev. ovaria uprostřed menstr. cyklu
- měla panický strach z výtahů (omezení prostoru)
- v noci se snadno probouzela zejména na jemné podněty (vrznutí dveří, šepot, nebo bouchnutí dveří od auta na ulici)

Po podání LACH LM VI měla již druhý den reakce, když tato "pracovitá, spolehlivá a vyrovnaná podřízená svého šéfa jej ostře napadla". "Očekávala jsem že mne za to vyhodí, ale on mi odpoledne řekl, že se sice podivil nad mým chováním, že kdybych mu podobnou výtku přednesla před třemi lety, že bychom byli ušetřeni mnoha komplikací." Poznávám, že jsem ji upozornil na možnou reakci typu, "že může být v dalších dnech na někoho příliš ostrá", že si troufne na šéfa, jsem nepředpokládal.

Po sedmiměsíční léčbě otěhotněla. Nyní je 3. měsíc po porodu holčičky, 3.100 gr. Obě jsou zdravé.

Je velmi obtížné vysvětlit funkční neplodnost žen moderní doby. Říci, že jde o selhání regulací, je asi velmi zjednodušené. U všech léčených jsem se setkal s velkou úzkostí, která se na jedné straně projevuje hyperreaktivitou (jako je tomu u LACH a PHOS co se týká řeči) nebo pasivitou, jako je u PULSAT (stahuje se do ulity). Chronická úzkost matky zřejmě představuje pro budoucí život plodu tak velkou zátěž, stress či ohrožení, že nedojde k oplodnění. A příroda se v ženě brání prostě tím, že vytvořila funkční neplodnost. Je to moje pracovní hypotese, jejíž výsledky podporuje úspěšné homeopatické léčení. LACHESIS velmi často léčí sterilitu, přestože jsem v mým dostupných M.Medica sterilitu nenalezl.

/Pozn.red.: Právě vycházející Kentovo Repertorium uvádí u Sterility Lach ve 2., tedy významném stupni./

Výňatek z knihy J.T. Kenta **Přednášky o homeopatické léčbě**
Z angličtiny přeložil MUDr. Luděk Ryba

Kapitola III

§ 3. Stanovení léčitelnosti choroby, léčebného účinku léku a aplikace druhého na první bod.

Organon, Sec. 3 "Jestliže lékař zřetelně vnímá, jakou nemoc je v každém jednotlivém případě nemoci zapotřebí vyléčit /rozpoznání nemoci - indikace/, a pokud si zřetelně uvědomuje, co je na lécích, tedy na každém jednotlivém léku, oním zvláštním, oním hojivým /znalost účinku léku/, a na základě jednoznačných důvodů dokáže ono uzdravující v lécích přizpůsobit chorobným symptomům, jež na pacientovi rozpoznal, pokud jde o druh léku, který je pro daný případ z hlediska své účinnosti nejvhodnější /volba léčebného prostředku/, o přesně potřebnou přípravu a množství tohoto léku / správné dávkování/ a patřičný interval opakování dávky, pak musí dojít k uzdravení. A konečně, pokud lékař zná v každém jednotlivém případě překážky bránící uzdravení a dovede je odstranit tak, aby obnova zdraví byla trvalá, dokáže jednat účelně a důkladně a je skutečným léčitelem."

Překladatel zde správně užil slova " vnímat", čímž není myšleno pouhé vnější pozorování, ale hluboké porozumění, vnímání rozumem a smysly. Kdyby byl řekl "vidět" namísto "vnímat", byl by tím myslel vidění okem, vidění nádoru, který je třeba vyříznout po otevření břicha, odstranění postižené ledviny, vyšetření moče na bílkovinu nebo cukr, které by vedlo jakýmsi tajemným způsobem k vyléčení pacienta. Z toho je jasné, že Hahnemann nepokládá patologické změny anatomie za východisko ke stanovení léčby. Lékař musí vnímat chorobu, která má být léčena v každé její jednotlivosti a zároveň celistvosti příznaků, což znamená, že nemoc je představována či vyjadřována souborem všech příznaků, ale tato celistvost / myšleno řečí přírody/ není samotnou podstatou / esse/ nemoci, ale pouze projevem narušené funkce celého organismu. Tato celistvost, která je vlastně zevním projevem, odrazem stavu tkání, vypovídá lékaři srozumitelnou řečí o vnitřní poruše organismu.

První věcí, kterou je třeba vzít v potaz, je, jaké jsou léčebné indikace tohoto případu. Které znaky a symptomy přitahují lékařovu pozornost jako léčebné znaky a projevy. To znamená, že ne každý projev je léčebnou indikací. Výsledky nemoci projevující se na tkáních u chronických onemocnění, jakými jsou zhoubné tumory, rakovinové bujení atd., jsou takového rázu, že nemohou představovat léčebné znaky. Ale ty případy, které jsou léčitelné, které připouští možnost změny, které lze ovlivnit podáním léků, musí být lékaři známy. To jsou léčebné indikace.

Lékař musí být dobře obeznámen s myšlenkou řádu a zákona, ve kterém nejsou žádné výjimky, měl by vnímat projevy choroby od středu na okraj, od nitra organismu až na vnějšek. Jestliže existuje řád a zákon, tento zákon řídí každý krok v lidském organismu. Každé řízení směřuje ze středu ven. Posuďte to z politického hlediska. Kdykoliv ústřední vláda ztratí vliv, převládne anarchie a rozklad. Existují také komerční centra. Londýn, Paříž i New York jsou obchodní centra jednotlivých oblastí. I pavouk se opevňuje ve svém doupěti a vládne svému světu z centra. Nemůže existovat dvojí vedení, to by vedlo ke zmatku. V každém systému existuje jen jedna jednotka. U lidského organismu je centrem mozek, a odtud je řízena každá nervová buňka. Odtud se odvozuje každý kladný i záporný podnět, řád i nelad, odtud vychází nemoc a zde začíná i

léčebný proces. Člověk neonemocní v důsledku zevních vlivů, ne díky bakteriím v okolí, ale v důsledku vlastních příčin. Jestliže toto homeopat nechápe, nemůže dobře vnímat nemoc. Porucha vitality organismu je prvotním popudem, který se projevuje příznaky a potížemi.

Když chceme pochopit, co je možno u nemoci léčit, je třeba přejít od generálií k partikuláriím, studovat nemoc v jejích nejobecnějších rysech, nikoliv na pozadí jednotlivce, ale celé lidské rasy. Tuto myšlenku se pokusíme vysvětlit na příkladu jednoho z akutních miasmat, nikoliv za účelem diagnózy, což by bylo snadné, ale pro potřeby léčebného zkoumání. Vezměme třeba epidemii spálové horečky, nebo chřipky, spalniček, či cholery. Je-li tato epidemie zcela odlišná od všeho, co se až dosud v okolí vyskytlo, způsobí nejprve zmatek. U prvních případů má lékař jen velmi mlhavou představu choroby, neboť z ní vidí pouze zlomek a setká se jenom s částí příznaků. Ale epidemie se šíří a lékař vyšetří mnoho pacientů a nějakých dvacet jich pozoruje zblízka. Jestliže sepiše schematicky všechny příznaky, které se u všech těchto případů objevily, zařadí duševní příznaky pod rubriku "mysl" a projevy na hlavě pod "hlavu" atd., podle Hahnemannovy metody, soubor všech příznaků vytvoří dojem, jako by všechny příznaky postihovaly jediného pacienta a my tak získáme schema jednotlivostí oné choroby. Jestliže vedle každého příznaku napíše počet pacientů, u kterých se příznak objevil, zjistí podstatné rysy epidemie. Tak třeba dvacet pacientů bude mít bolesti v kostech a bude jasné, že je to součást epidemie. Všichni pacienti budou mít oční zánět a morbiliformní vyrážku a z toho vyplyne, že i toto jsou patognomonické příznaky. A tak když sestavíme celý obraz a budeme jej studovat vcelku, jako by to byly příznaky jednoho pacienta, pochopíme, jak tato nová nemoc, tato choroba, zasahuje lidskou rasu, každého jednotlivého pacienta a dokážeme z toho odvodit, co je obecné a co partikulární. Každý nový pacient má několik nových příznaků, dá nemoci svou vlastní pečeť. Symptomy, které se opakují, jsou patognomonické symptomy, ty, které jsou vzácné, jsou zvláštnostmi jednotlivých lidí. Celistvost obrazu představuje pro člověka co nejnějněji povahu nemoci a tuto podstatu musí mít lékař na mysli.

Dalším krokem je nalézt obecné rysy léků, které odpovídají této epidemii. S pomocí repertoria vypíšeme jeden symptom po druhém a všechny léky, které tyto symptomy vyvolaly. Když takto probereme celý soupis, můžeme začít z praktických důvodů vyřazovat a zjistíme, že nějakých šest sedm léků zahrnuje celý obraz a mají tedy vztah k nemoci a k její podstatě. Toto můžeme nazvat skupinou epidemických léků pro tu kterou epidemii a s jejich pomocí vyléčíme prakticky všechny případy. Vzká otázka, který lék je pro každý jednotlivý případ. Když máme vybraných oněch šest léků, můžeme prostudovat v Materií medicie jejich individuální obraz a zapamatovat si jej tak věrně, že jej dokážeme úspěšně používat. Takto postupujeme od generálií k partikuláriím a v homeopatii není jiný způsob. Budete pozváni k rodině, kde je pultucet nemocných a u každého z nich najdete malou odlišnost takže jednomu pacientovi dáte ten a jinému jiný lék. V homeopatii nejde předepsat všem nemocným stejný lék na základě názvu nemoci. A ačkoliv bude v takovýchto epidemiích většinou jeden lék, který pokryje většinu případů, setkáme-li se s

obrazem, který neodpovídá žádnému z vybraných léků, musíme se vrátit zpět ke svým původním poznámkám a hledat další lék. Jen málokdy se vám stane, že pacient bude potřebovat lék, který se neobjevil v anamneze. Každý lék má v sobě určitou míru zvláštnosti, která jej označuje pro jednotlivého pacienta, jehož obrazu vyhovuje. Nikdy nedáváme lék jen proto, že je v seznamu, neboť tento seznam byl sestaven jen pro usnadnění léčení epidemie. Věci si můžeme zjednodušit jen množstvím tvrdé práce, a jestliže si na začátku epidemie dáte tu námahu, pak se stane léčení vašich případů snadným, a vámi vybrané léky překonají nemoc, zvládnou těžké případy, přemůžou spálu, během týdne zastaví tyfus a za jediný den vyléčí skákavou horečku.

Jestliže si lékař nespracuje takovéto schéma na papíře, musí tak udělat v mysli. Když je ale hodně zaměstnán a vyšetří velké množství případů, bude to na jeho mozek příliš. Budete překvapeni až zjistíte, že když si takovou epidemii přenesete na papír, budete ji už nadosmrti nosit v hlavě. Dělal jsem to tak a byl jsem udiven, že po několika tuctech případů jsem už papír vůbec nepotřeboval.

Ted' se můžete podívat, jak to může fungovat u tyfu. Nejde o novou nemoc, ale o novou formu. Starý praktik si podvědomě udělal anamnezu případů tyfu, podvědomě si ji zapsal do paměti a nosí ji s sebou. Není tak těžké vybrat skupinu léků na tyfus a s nimi pracovat. To samé platí pro spalničky, některé léky k nim mají blízký vztah, pokud studujeme nemoc podle jejich projevů a ne podle jména.

Je jasné, že se vždycky objeví nějaký výjimečný případ, který vás donutí opustit osvědčenou skupinu léků. Nedovolte nikdy, abyste tak ustrnuli, že byste nedokázali opustit osvědčenou skupinu léků třeba na spalničky. Všechny nedostatečně popsané případy dostanou pochopitelně Pulsatillu, protože je povaze spalniček tak podobná, ale nesmí se z toho stát rutinní postup, podávejte vždy jen ten lék, jehož indikace jsou jasné. Na maligně probíhající spálu dá většina lékařů ve spěchu Ailanthus, Apis, Belladonna nebo Sulphur, a přesto je třeba zabrousit často mimo tuto skupinu.

Tak dokáže lékař vnímat v jednotlivých případech to, co tvoří léčebné indikace.

Ale tento obraz mu v mysli vytane jen tehdy, je-li důvěrně obeznámen s povahou choroby, ať už jde o spálu, spalničky, tyfus - tedy infekční choroby s postižením krve atd. Takže když se tyto choroby objeví, není překvapen, jestliže tyfus progreduje, dopředu očekává vzdušné břicho, průjem, trvající horečky, vyrážku, delirium a poruchu vědomí. Tyto projevy jsou pro tyfus běžné. Takže když prochází Materii Mediku má obraz tyfu před očima a snadno vybere léky, které mu odpovídají svou povahou. Nachází u Phosphoru, Rhusu, Bryonie, Baptisie, Arsenica atd. horečnatý stav, jaký bývá u tyfu. Ale když se pacient vymkne z obvyklé skupiny léků, pak musí opustit lékař vyšlapané cesty a najít jiný lék, který odpovídá danému obrazu nemoci.

Těmito poznámkami se snažím naznačit, co lékař má chápat pod pojmem léčebné indikace nemoci. Nejdříve posoudí obecnou povahu nemoci a pak, neboť se jedná o jednotlivce pacienta, posoudí lékař jednotlivé rysy choroby. Homeopat má ve zvyku studovat i ty nejmenší rozdíly mezi pacienty, drobné

náznaky, vedoucí k léku. Kdybychom se na nemoc dívali očima lékaře ze staré školy, neměli bychom žádnou možnost rozlišovat, ale homeopat dokáže individualizovat díky drobným zvláštnostem, se kterými se setkává u každého pacienta, v jeho nitru, v jeho myšlenkách a chování.

"Jestliže lékař jasně vnímá léčebnou povahu léku, chápe každý lék jako individualitu." Zde se opět dáváme od obecnosti k jednotlivostem. Nemůžeme porozumět účinku jednotlivých léků dokud neporozumíme účinku léků obecně, musíme postupovat od kolektivní studie ke studiu jednotlivostí. To se dělá pomocí zkoušek léků. Dejme tomu že začneme zkoušet neznámý lék. Lze očekávat, že se u všech objeví obdobné příznaky, ale každý bude mít i příznaky výjimečné. Pokusná osoba č.1 bude mít např. vyjádřeny silněji menstrální příznaky, než osoba č.2. Č. 2 zase výraznější střevní příznaky, než č.1. Č. 3 bude mít silné zase jiné příznaky.atd. Obraz léku dostaneme tehdy, když je dáme dohromady, jako by je uvedla jedna jediná osoba. Kdybychom měli sto pokusných osob, dáme dohromady úplný obraz léku a poznáme, jak účinkuje na člověka obecně.

To, co jsem řekl předtím o studiu povahy nemoci platí zrovna tak pro studium povahy léku.

Lék v celé jeho podobě můžeme nejlépe studovat na papíře, když máme mentální příznaky uvedeny v jedné rubrice, příznaky kštic v druhé, atd. Rozebereme celé tělo v souladu s Hahnemannovými principy. Obraz léku můžeme rozpracovávat, doplňovat a určovat, které příznaky jsou nejvýraznější. Lék není dostatečně prozkoušen do té doby, dokud neprostoupí celým tělem a nezasáhne všechny orgány. Teprve když tomu tak je, je čas lék studovat a využít. Mnoho našich zkoušek léků je neúplných a podle toho vypadá jejich použití. Hahnemann prozkoumal všechny léky, které popsal plně a do důsledku, příznaky zahrnují celý lidský organismus. Každý jednotlivý lék musí být zkoumán tímto způsobem, abychom poznali, jak působí na lidskou rasu.

Ve snaze porozumět chronickým miasmatům, psoře, syfilis a sykose, musí postupovat homeopat přesně stejně, jako u stavů akutních. Hahnemann popsal obraz psory. Jedenáct roků shromažďoval příznaky pacientů, kteří byli nepochybně psoričtí a skládal jejich obraz do schematu, z něhož jasně vyplynul obraz tohoto miasmatu. V souladu s tím zveřejnil seznam antipsorik, která jsou jí podobná. Úspěšný homeopat musí postupovat stejně v případě syfilis a sykosity.

Když porozumí homeopat povaze nemoci, když se seznámí s každou nemocí, která se u člověka vyskytuje, a když zná povahu běžně užívaných léků stejně dobře jako povahu nemocí, teprve pak může při poslouchání pacientových obtíží hned rozeznat ty léky, které u zdravých jedinců vyvolávají podobný obraz. To nás učí paragraf 3. Snaží se vypěstovat v lékaři homeopatu takový cit, že u postele pacienta dokáže snadno vnímat povahu nemoci i povahu léku. Je to záležitost vnímavosti, lékař vidí svým rozumem. Lékař, který vnímá povahu léku i nemoci má úspěch zaručen.

James Tyler Kent: Repertorium

V únoru 94 vychází český překlad nejznámější a nejrozšířenější diagnostické pomůcky ve světové homeopatické praxi. 1300 stran.

Bez Repertoria je současná seriózní homeopatická praxe téměř nemyslitelná. "Repertorium je pro homeopata tím, čím je rentgen pro internistu." / MUDr. Barták, Frankfurt nad Mohanem / Cena 1200 Kč je např. dvanáctkrát nižší než cena této knihy v němčině. Použitelné pro všechny školy homeopatie.

J.T. Kent: Přednášky o homeopatické léčbě

Kurzy jsou jen potvrzením či rozšířením knižních znalostí. Základ umění léčby je v knihách. A zejména v této. Bez podrobné znalosti metody léčby nelze léčit a dosahovat úspěchů. Teprve trojúhelník *Materia medica*, *Repertorium* a *Přednášky o homeopatické léčbě* je úplným nástrojem homeopatické léčby. Nakladatelství Alternativa má knihu připravenou k tisku. Je však nutné vyčkat, až se seje dostatečný počet objednávek, umožňující vydání. 280 str. Cca 130 Kč.

J.T.Kent:Homeopatická Materia Medica

963 str. 695 Kč. Tato kniha je v současné době zcela rozebrána. Dotisk bude uskutečněn v první polovině tohoto roku.

Publikace budou doručeny poštou na dobírku na základě písemných objednávek ihned po jejich polygrafickém vyhotovení. Objednávky na korespondenčním lístku či v dopise adresujte: **Nakladatelství Alternativa, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5.** Knihy lze objednat i telefonicky na č. 02/592301 I. 205.